Dosarul nr. 2i-133-1/24

**H O T Ă R Î R E**
**În numele Legii**

09 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
în componenţa
Preşedinte de şedinţă, Judecător Mariana Fondos-Frațman
Grefier: Vladislav Blaga

examinând cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" în procedura falimentului simplificat în persoana Iacub Vasile, intervenient accesoriu lichidatorul debitorului insolvabil Lașcu Ion,

**a c o n s t a t a t :**

La data de 05 februarie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Iacub Vasile, intervenient accesoriu lichidatorul S.R.L. „Iava-Vas", Lașcu Ion privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas".

În conținutul cererii a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central), nr. 2i-133/2024 din 07.06.2024, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat și a fost intentat procesul de insolvabilitate, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul S.R.L. „Iava-Vas" fiind numit în calitate de lichidator, administratorul autorizat Lașcu Ion, deținătorul autorizației nr. 151 din 19.01.2015.

Astfel, în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 327 496,22 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) - 159 768,34 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 167 727,88 lei.

Restanța față de Bugetul public național s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de însuși contribuabil, creanțe care n-au fost onorate de către debitor.

Totodată, având în vedere că debitorul S.R.L. „Iava-Vas" nu dispune de careva bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanțelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilității.

Conform informației din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, administrator statutar și fondator al S.R.L. „Iava-Vas" din 15.01.1993, până la data intentării procesului de insolvabilitate este Iacub Vasile, IDNP: *****.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, este indubitabil că prin prisma art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, Iacub Vasile, este persoana căreia îi poate fi imputabilă răspunderea subsidiară pentru temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

întru probarea temeiniciei cererii de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, Serviciul Fiscal de Stat comunică următoarele.

*Un temei distinct care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară îl constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, manifestate prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii*.

În cauza de față, situația de fapt relevă o încălcare gravă și totală a acestor obligații. Administratorul statutar al debitorului nu a predat niciun document contabil, nicio evidență primară, niciun registru sau act al activității economice, predând lichidatorului exclusiv ștampila societății. Această conduită nu constituie o simplă neglijență, ci relevă o atitudine incompatibilă cu obligațiile legale ale administratorului și cu funcția pe care acesta a exercitat-o, astfel încălcând prevederile art. 27 alin. (3) a Legii insolvabilității.

Iar, în conformitate cu art. 27 alin. (4) a Legii insolvabilității, în cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3) nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară, în modul stabilit de lege.

Așadar, întrucât registrele și documentele contabile nu au fost predate lichidatorului se creează prezumția că administratorul societății, fie a ținut o contabilitate fictivă, fie a ascuns cu bună știință realitatea economico-financiară, fie a făcut să dispară documente contabile.

În circumstanțele enunțate supra, evidențiază că conducerea S.R.L. „Iava-Vas" și anume Iacub Vasile, nu a respectat obligațiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor. Astfel, rezultă că neprezentarea contabilității a generat inevitabil o serie de consecințe în vederea stingerii creanțelor creditorilor validați în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de debitorul S.R.L. „Iava-Vas".

Pretinde că, în cazul nepredării documentelor contabile către administratorul provizoriu sau lichidator, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă, or, neținerea contabilității este o faptă negativă, ce nu poate fi probată decât prin faptul pozitiv contrar.

Prin urmare, consideră că simpla nepredare a documentelor contabile de către fostul administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societății, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existența faptei delictuale, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate între faptă și starea de insolvență.

Urmare celor menționate supra, concluzionează că S.R.L. „Iava-Vas" având ca membru a organului de conducere, administratorul statutar și fondator pe Iacub Vasile, a ținut contabilitatea entității contrar prevederilor legale prin prisma acțiunilor ilegale menționate supra.

Subliniază că, prin acțiunile ilegale ale conducătorilor S.R.L. „Iava-Vas", privind eschivarea de la calculul și plata obligațiilor fiscale, stabilite în baza actelor de control și constatate în temeiul deciziilor asupra cazului de încălcare a legislației, a fost cauzat un prejudiciu Bugetului Public Național. La fel, existența legăturii cauzale dintre fapta ilicită și prejudiciu nu poate fi pusă la îndoială, or ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii a cauzat calcularea și aplicarea obligațiunilor pecuniare suplimentare față de buget.

Drept urmare, reieșind din normele citate supra, se conchide cu certitudine că încălcările fiscale au fost săvârșite de pârât și vinovăția atribuindu-se în exclusivitate acestuia.

*Un alt temei care probează legalitatea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) a Legii insolvabilității, prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.*

Menționează că la 28.03.2019 a fost emisă hotărârea cu privire la executarea silită a obligațiilor seria AH nr. 0012095 conform căreia debitorul la situația din 28.03.2019 admite restanța față de BPN în sumă totală de 399 116,93 lei.

În situația dată, în cadrul procedurilor de executare silită, pe parcursul anilor 2019-2021, au fost întocmite 6 acte de ridicare a mijloacelor bănești în numerar, în temeiul art. 196 din Codul fiscal, prin care din conturile bancare ale debitorului au fost ridicate mijloace bănești în sumă totală de circa 59 000 lei.

Respectiv, în pofida multiplelor acte de ridicare a mijloacelor bănești întocmite în prezența administratorului statutar Iacub Vasile, debitorul a continuat activitatea și nu a depus cerere introductivă fiind în incapacitate de plată.

Aceste acțiuni ale conducerii S.R.L. „Iava-Vas", nu pot fi calificate în alt mod decât ca, continuarea activității debitorului, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea cât și interesele creditorilor societății și împreună cu altele a dus la insolvabilitatea absolută a debitorului.

*Un alt temei care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară îl constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a) în coroborare cu lit. c) din Legea insolvabilității, constând în folosirea bunurilor debitorului în interes personal, concomitent cu deturnarea și ascunderea unei părți din activul debitorului.*

Susține că, potrivit situațiilor financiare pentru perioada A2020, debitorul la sfârșitul perioadei de gestiune dispunea de creanțe ale personalului - 2 985 145,00 lei, creanțe comerciale curente - 586 025,00 lei.

Iar, în pofida obligațiilor ce rezultă din art. 107 al Legii insolvabilității, administratorul statutar Iacub Vasile, nu a predat actele necesare sau informațiile potrivit cărora ar putea fi încasate creanțele care fac parte din masa debitoare a societății S.R.L. „Iava-Vas".

Astfel, prin deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, cât și folosirea bunurilor debitorului în interes personal, aceste fapte culpabile îi revin membrului organului de conducere în calitatea acestuia de administrator statutar și fondator.

Administratorul nu a prezentat documente contabile, nu a justificat destinația sumelor și nu a demonstrat achitarea obligațiilor societății, fiind incidență prezumția prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității.

Conchide că, în lipsa oricărei evidențe contabile și a documentelor justificative, imposibilitatea identificării activului nu poate fi imputată lichidatorului sau autorităților, ci este consecința directă a conduitei culpabile a administratorului statutar, care, prin neîndeplinirea obligațiilor de ținere și predare a contabilității, a făcut imposibilă reconstituirea patrimoniului debitorului.

Această conduită activează prezumția absolută că activul a fost scos din patrimoniul debitorului în perioada administrării de către pârât, iar prejudiciul cauzat masei credale este consecința directă a faptelor sale.

Prin urmare, accentuează că pârâtul poartă răspunderea patrimonială subsidiară pentru întreg pasivul debitorului, întrucât bunurile debitorului au fost utilizate si deturnate în afara interesului societății.

Toate aceste fapte denotă un comportament culpabil și abuziv al administratorului, care a prejudiciat în mod direct masa credală și a împiedicat valorificarea patrimoniului societății în

interesul creditorilor. Inexistența unor dovezi privind restituirea fondurilor, imposibilitatea identificării bunurilor și absența oricărei cooperări cu lichidatorul, fundamentează răspunderea subsidiară a acestuia pentru pasivul societății, în conformitate cu dispozițiile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

*Un alt element relevant care probează temeinicia cererii de atragere la răspundere subsidiară îl constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, manifestate prin nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, cu încălcarea obligației imperative stabilite de art. 14 din Legea insolvabilității.*

Comunică că debitorul S.R.L. „Iava-Vas" se afla în stare de incapacitate de plată cel târziu la momentul înregistrării restanțelor fiscale scadente și al inițierii procedurilor de executare silită, circumstanțe care au fost sau trebuiau să fie cunoscute administratorului statutar Iacub Vasile. Cu toate acestea, administratorul statutar nu a depus cererea introductivă în termenul legal prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, încălcând astfel obligațiile imperative instituite de lege.

Din examinarea cronologiei obligațiilor fiscale rezultă că S.R.L. „Iava-Vas" se afla în întârziere de plată încă din 25.03.2019 de la scadența dării de seamă cu privire la impozitul pe venit pentru A/2018, iar incapacitatea de plată este prezumată, potrivit art. 2 din Legea insolvabilității, începând cu 25.05.2019, respectiv după expirarea termenului de 60 de zile de la scadența obligațiilor pecuniare. În aceste condiții, administratorul statutar avea obligația legală de a depune cererea introductivă cel târziu până la 25.06.2019, obligație care nu a fost respectată.

Ca urmare a acestei inacțiuni culpabile, debitorul a continuat activitatea în stare de insolvabilitate, fapt ce a determinat acumularea ulterioară a obligațiilor fiscale, care, potrivit dărilor de seamă prezentate și neachitate, au generat un pasiv suplimentar în cuantum total de 168 315,59 lei, apărut după expirarea termenului legal.

În situația dată, începând cu data de 25.03.2019, Serviciul Fiscal de Stat a întreprins măsuri de executare silită, inclusiv înaintarea ordinelor incaso și suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale debitorului, fiind încasată suma de 122 800,25 lei și fiind emise hotărârile de executare silită seria AH nr. 0012095 din 28.03.2019, nr. 0044582 din 15.04.2022 și nr. 0055542 din 03.08.2023, hotărâri care nu au fost contestate de către debitor.

Iar, neprezentarea documentelor contabile și inexistența bunurilor predabile masei debitoare au făcut imposibilă stabilirea situației economico-financiare reale a debitorului și au confirmat caracterul persistent al incapacității de plată.

Mai mult decât atât, pentru încălcarea legislației cu privire la insolvabilitate, manifestată prin nedepunerea de către debitor a cererii introductive potrivit art. 288 din Codul contravențional, conducătorul S.R.L. „Iava-Vas", a fost sancționat cu amendă contravențională conform procesului- verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 179012 din 17.12.2024.

Prin urmare, sunt întrunite cumulativ toate elementele răspunderii patrimoniale subsidiare prevăzute de art. 14 alin. (4) coroborat cu art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, existând o legătură de cauzalitate directă între nedepunerea cererii introductive în termenul legal și prejudiciul cauzat masei credale.

Totodată, acțiunea ilicită a făptuitorilor constă în gestionarea defectuoasă a S.R.L. „Iava-Vas", manifestată prin neexecutarea obligațiilor companiei față de terți în concordanță cu prevederile art. 715 Cod civil, care prevede faptul, că obligațiile trebuie executate cu bună-credință la locul și în modul stabilit. În acest sens, de acțiunile săvârșite de către S.R.L. „Iava-Vas" este responsabilă Iacub Vasile, în calitate de organ de conducere.

Reiterează că, aplicabile speței sunt prevederile art. 27 alin. (3) și (4) și a art. 248 alin. (1) lit. a), c), e), f) și h) al Legii insolvabilității, ceea ce a generat un prejudiciu considerabil pentru creditorii validați în cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului.

Astfel, prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislației se confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrilor organelor de conducere al S.R.L. „Iava-Vas", în persoana administratorului Iacub Vasile, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

La caz, subliniază că se solicită operarea răspunderii subsidiare nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că, prin acțiunea culpabilă și intenționată, subiectul vizat a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 din Legea insolvabilității, a căror consecințe s-au materializat, prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate.

Constată că, sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu.

Prezența măcar a unui singur indice din temeiurile independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului în sensul Legii insolvabilității, constituie un temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare față de creditorii debitorului.

Ținând cont de cele menționate supra, conchide că debitorul S.R.L. „Iava-Vas" nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanțelor validate de instanța de insolvabilitate, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanțelor creditorilor, iar astfel, consideră că unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247 și 248 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012.

Prin cererea înaintată a solicitat: admiterea acțiunii; atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" în persoana administratorului statutar şi fondatorului Iacub Vasile, IDNP: *****; încasarea de la Iacub Vasile, IDNP *****, în beneficiul masei debitoare, a creanței validate şi nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 327 496,22 lei, (inclusiv 159 768,34 lei - creanța chirografară de rangul III şi 167 727,88 lei - creanţa chirografară de rangul VI); scutirea de la plata taxei de stat.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, prezenta cerere a fost repartizată Judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul central), Mariana Fondos-Frațman (f.d.1).

Prin încheierea Judecătorie Chișinău (sediul central) din 10 februarie 2026, s-a admis spre examinare cererea Serviciului Fiscal de Stat împotriva pârâtului Iacub Vasile, intervenient accesoriu lichidatorul S.R.L. „Iava-Vas", Lașcu Ion privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas".

La data de 07 martie 2026, prin intermediul poștei electronice a Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul central) a parvenit în adresa instanței de judecată o referință din partea pârâtului Iacub Vasile pe marginea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului (f.d.101-103).

Menționează că, prin acțiunea înaintată a Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Iacub Vasile privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Iava-Vas", reclamantul invocă că restanța pârâtului față de Bugetul public național s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de însuși contribuabil pentru perioada fiscală A/2018-A/2019, care au devenit scadente, creanțe care nu au fost onorate de către debitor.

La fel, potrivii actului de carență Nr. 26-20/3-29-33231 din 28.02.2024, sumele obligațiilor fiscale au devenit scadente:

- în baza dării de seamă Forma IPC18 pentru L/12/2019 scadentă la 25.01.2020;
- în baza dării de seamă Forma VEN 12 pentru A/2018 scadentă la 25.03.2019;
- în baza dării de seamă Forma VEN 12 pentru A/2019 scadentă la 25.03.2020;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/1/2019 scadentă la 25.04.2019.

La data de 28.03.2019 prin hotărârea seria AH Nr. 0012095 a Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat, s-a dispus executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului în sumă de 399 116,93 lei.

Potrivit Raportului vizitei fiscale de constatare a adresei juridice/adresei subdiviziunilor Nr. 313 din 18.02.2021 al Direcției Generale Administrare fiscală al Serviciului Fiscal dc Stat, a fost constatat și consemnat, că în urma vizitei fiscale la S.R.L. „Iava-Vas" și examinarea documentelor prezentate, agentul economic nu desfășoară activitate.

De asemenea, prin Registrul al dispozițiilor privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare/de plăți ale contribuabilului care a fost tipărit la 22.02.2024, se atestă cu certitudine că din 01.01.2019 operațiunile la conturile bancare/de plăți ale contribuabilului S.R.L. „Iava-Vas" au fost suspendate.

Astfel, constată că, cererea de chemare în judecată a Serviciului Fiscal dc Stat privind atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Iava-Vas", este depusă cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani, deoarece S.R.L. „Iava-Vas" în persoana administratorului statutar și unicul fondator Iacub Vasile se afla în întârziere de plată încă din anul 2018, iar incapacitatea dc plată a acesteia a survenit în anul 2019 când de către Serviciul Fiscal de Stat au fost înaintate ordinele incase, suspendate operațiunile la conturile bancare, emise hotărârile de executare silită scria AH nr. 0012095 din 28.03.2019, nr. 0044582 din 15.04.2022 și nr. 0055542 din 03.08.2023, și perfectate Actele de ridicare a mijloacelor bănești în numerar a contribuabilului.

Subsecvent menționează că, întocmirea Actelor de ridicare a mijloacelor bănești în numerar, nu poate fi calificată și nu constituie continuarea activității a entității S.R.L. „Iava-Vas" care ar fi dus în mod vădit la incapacitatea sa de plată, după cum afirmă eronat Serviciul Fiscal de Stat în acțiunea înaintată.

Or, mijloacele bănești în numerar au fost ridicate prin intermediul și prezența nemijlocită a administratorului Iacub Vasile și nu din conturile bancare sau careva încasări ale întreprinderii S.R.L. „Iava-Vas", care deja erau suspendate (blocate) și activitatea sistată, dar din mijloace bănești proprii aparținute pârâtului Iacub Vasile.

Reiterează că, prin Raportul vizitei fiscale de constatare a adresei juridice/adresei subdiviziunilor nr. 313 din 18.02.2021 a fost constatat și consemnat, că S.R.L. „Iava-Vas" nu desfășoară activitate.

Drept urmare, pretinsa afirmație de ținere a unei contabilități fictive de către S.R.L. „Iava-Vas" invocată arbitrar de către reclamant, nu corespunde realității, întrucât nu a fost constatată și nu se confirmă cu nici un act oficial definitiv și irevocabil, inclusiv și prin atragere la răspundere civilă, contravențională sau penală a persoanelor vinovate pentru o astfel de încălcare.

În lumina celor relatate, și în conformitate cu prevederile art. art. 1, 2, 4, 5 alin. (4), (5) lit. o), alin. (8), ari. 6, 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, art. art. 394, 395 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova, art. 185 alin. (I) lit. n), $186^1$ alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, solicită: soluționarea excepției de tardivitate a pretențiilor din acțiunea reclamantului; respingerea acțiunii cu pretențiile înaintate împotriva lui

lacub Vasile, ca fiind tardivă cu depășirea termenului de prescripție prevăzut de legislație pentru acțiunile respective; examinarea cauzei în absența pârâtului Iacub Vasile.

Totodată, la data de 09 martie 2026, prin intermediul poștei electronice a Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul central) a parvenit în adresa instanței de judecată o referință din partea intervenientului accesoriu lichidatorul S.R.L. „Iava-Vas" în procedura falimentului simplificat, Lașcu Ion pe marginea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului (f.d.105-106).

Menționează că, în urma examinării cererii Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas", consideră că aceasta este întemeiată și poate fi admisă.

Reține că sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu, descrise detaliat în cererea înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspunderea subsidiară.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu art. 2, 4, 5, 27, 247, 24$, 249 a Legii insolvabilității, art. 6, 7, 85 alin. (1), 166, 167, 174, 206 din CPC a R.M, solicită: admiterea acțiunii Serviciului Fiscal de Stat; examinarea cauzei în lipsa lichidatorului, în baza actelor prezentate în formă scrisă.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 martie 2026, s-a respins excepția de tardivitate înaintată de pârâtul Iacub Vasile pe marginea cererii depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" în procedura falimentului simplificat.

*Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Canțîr Vlad, în baza procurii anexate la materialele cauzei*, în cadrul ședinței de judecată a susținut motivele de fapt și de drept invocate în cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului și a solicitat admiterea acesteia.

*Intervenientul accesoriu, lichidatorul S.R.L. „Iava-Vas", în procedura simplificată a falimentului, Lașcu Ion și pârâtul Iacub Vasile*, în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal. Totodată, au depus referințe, cu solicitarea de examinare a cauzei în lipsa lor.

Astfel, instanța de judecată a dispus examinarea cererii în lipsa acestora, or, potrivit art. 206 alin. (1) Codul de procedură civilă, părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărâre.

*Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" în persoana lui Iacub Vasile, intervenient accesoriu lichidatorul S.R.L. „Iava-Vas", în procedura simplificată a falimentului, Lașcu Ion este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.*

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sânt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului,

precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;

e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul, membrii organului executiv și contabilul vor purta răspundere subsidiară

solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de către aceştia.

Conform informației din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, administrator statutar și fondator al S.R.L. „Iava-Vas” din 15.01.1993, până la data intentării procesului de insolvabilitate este Iacub Vasile, IDNP: *****.

Deci, Iacub Vasile, prin raportare la prevederile art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, deține statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, astfel este pasibil atragerii la răspundere subsidiară.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul art. 248 alin. (1), (4) şi (5) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situaţiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) din Codul civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condiţiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei şi toate acestea în cumul au creat starea de insolvenţă a debitorului.

Actele cauzei, atestă faptul că în speță se solicită de a fi atras la răspundere subsidiară Iacub Vasile în temeiul art. 27 alin. (3)-(4), art. 248 alin. (1) lit. a), c), e), f) și h) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și încasarea datoriei debitorului în sumă de 327 496,22lei.

Astfel, prin prisma art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru ca acesta să fie atras la răspundere subsidiară este necesar să se dovedească că i-a cauzat debitorului insolvabil, una din acțiunile prevăzute de alin. (1) al acestui articol.

În materia faptelor ilicite ca temei de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute la art. 27 alin. (3)-(4), art. 248 alin. (1) lit. a), c), e), f) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, adică:

- netransmiterea informației cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activității economice şi documentele de evidență contabilă;
- folosirea bunurilor debitorului în interes personal;
- deturnarea și ascunderea unei părți din activul debitorului;
- ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii;
- dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

*Unul dintre temeiurile invocate de Serviciul Fiscal de Stat, este cel prevăzut de art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității.*

Norma invocată stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare în cazul netransmiterii administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activității economice şi documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare.

Totodată, cu privire la cele relatate de reclamant precum că administratorul statutar al debitorului nu a predat niciun document contabil, nicio evidență primară, niciun registru sau act al activității economice, predând lichidatorului exclusiv ștampila societății. Această conduită nu constituie o simplă neglijență, ci relevă o atitudine incompatibilă cu obligațiile legale ale administratorului și cu funcția pe care acesta a exercitat-o, astfel încălcând prevederile art. 27 alin. (3) a Legii insolvabilității.

Iar, neprezentarea contabilității a generat inevitabil o serie de consecințe în vederea stingerii creanțelor creditorilor validați în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de debitorul S.R.L. „Iava-Vas”.

Instanța de insolvabilitatea accentuează că obligația pârâtului Iacub Vasile, de a transmite administratorului provizoriu/lichidatorului toate informațiile și actele referitor la activitatea și patrimoniul întreprinderii, rezultă dintr-o normă legală imperativă, iar netransmiterea actelor și documentele de evidență contabilă prevăzute de art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității.

Corespunzător, instanța de insolvabilitate conchide că, sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară fostul administrator statutar al întreprinderii debitoare – Iacub Vasile, prin prisma temeiului invocat la art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității.

*Cu referire la temeiul invocat de Serviciul Fiscal de Stat, în baza art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, care prevede că pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, persoana culpabilă poate fi atrasă la răspundere subsidiară, instanța evidențiază următoarele circumstanțe.*

Norma invocată stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare în cazul existenței circumstanțelor privind ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Cu referire la argumentele invocate în cerere în susținerea temeiului de atragere la răspundere subsidiară prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate menționează că, temeiul respectiv de atragere la răspundere subsidiară stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare, precum și a oricărei alte persoane, care i-au cauzat insolvabilitatea, prin una din următoarele acțiuni alternative:

1. ținerea unei contabilități fictive;
2. ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii;
3. contribuirea la dispariția documentelor contabile;
4. contribuirea la dispariția documentelor de constituire

Instanța notează că, pentru a putea reține temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru a angaja răspunderea subsidiară a lui Iacub Vasile, urmează să se constate fapta săvârșită de către acestea, materializată prin una din acțiunile menționate la pct. 1–4.

Prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, pot fi înțelese faptele (acțiuni sau inacțiuni) care încalcă reglementările contabile în vigoare – reglementări care conțin dispoziții exprese în privința cerințelor unice şi a mecanismului de reglementare contabilităţii şi raportării financiare în Republica Moldova.

Instanța reiterează că, în susținerea temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară deponentul cererii a menționat că, conducerea S.R.L. „Iava-Vas” și anume Iacub Vasile, nu a respectat obligațiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor.

Or, întrucât registrele și documentele contabile nu au fost predate lichidatorului se creează prezumția că administratorul societății, fie a ținut o contabilitate fictivă, fie a ascuns cu bună știință realitatea economico-financiară, fie a făcut să dispară documente contabile.

Ținând cont de cele sus-menționate, instanța de insolvabilitate evidențiază că potrivit art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății.

Conform art. 18 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, entitatea are obligația de a ține contabilitatea și de a întocmi situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate și de alte acte normative. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului, administratorului persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Prin urmare, instanța conchide că încălcările stabilite s-au produs din cauza administratorului Iacub Vasile, după intrarea debitorului în incapacitate de plată, or anume acesta este responsabil pentru ținerea contabilității.

Mai mult decât atât, reclamantul a prezentat probe pertinente prin care a probat existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința pârâtului Iacub Vasile, iar toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens sunt întemeiate.

În acest context, cu referire la temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, instanța de judecată a stabilit cert că, la caz, sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pârâtul Iacub Vasile.

*Cu referire la temeiul invocat de Serviciul Fiscal de Stat, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) în coroborare cu lit. c) din Legea insolvabilității, constând în folosirea bunurilor debitorului în interes personal, concomitent cu deturnarea și ascunderea unei părți din activul debitorului, instanța menționează următoarele circumstanțe.*

Astfel, s-a stabilit potrivit situațiilor financiare pentru perioada A2020, că la sfârșitul perioadei de gestiune, debitorul dispunea de creanțe ale personalului - 2 985 145,00 lei și creanțe comerciale curente - 586 025,00 lei.

Pe de altă parte, administratorul nu a justificat destinația sumelor și nu a demonstrat achitarea obligațiilor societății.

Ca urmare, din această conduită reiese că activul a fost scos din patrimoniul debitorului în perioada administrării de către pârât, iar prejudiciul cauzat masei credale este consecința directă a faptelor sale.

Astfel, prin deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, cât și folosirea bunurilor debitorului în interes personal, aceste fapte culpabile îi revin membrului organului de conducere în calitatea acestuia de administrator statutar și fondator.

Este relevant de menționat că creanțele personalului în sumă de 2 985 145,00 lei și creanțele comerciale curente în sumă de 586 025,00 lei, urmau a fi folosite la acoperirea creanțelor creditorilor care au fost prejudiciați, însă nu au fost transmise pentru a fi incluse în masa debitoare, de unde rezultă că pârâtul a dispus de aceste active în interes personal.

Drept consecință, ascunderea/deturnarea activelor debitorului a făcut imposibilă achitarea obligațiilor ajunse la scadență și desfășurarea activității debitorului, iar ulterior a dus la imposibilitatea valorificării acestora de către lichidator.

La caz, instanța accentuează că, fostul administrator S.R.L. „Iava-Vas”, Iacub Vasile, a ignorat notificările lichidatorului S.R.L. „Iava-Vas”, Lașcu Ion, de asemenea a ignorat și hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 07 iunie 2024, prin care s-a obligat debitorul S.R.L. „Iava-Vas” să transmită lichidatorului în termen de 3 zile lucrătoare informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă, inclusiv ștampila întreprinderii, care vor fi reținute de lichidator spre documentare, administratorul S.R.L. „Iava-Vas”, Iacub Vasile a transmis doar ștampila întreprinderii.

Toate aceste fapte denotă un comportament culpabil și abuziv al administratorului, care a prejudiciat în mod direct masa credală și a împiedicat valorificarea patrimoniului societății în interesul creditorilor. Inexistența unor dovezi privind restituirea sumelor, imposibilitatea identificării acestora și absența oricărei cooperări cu lichidatorul, fundamentează răspunderea subsidiară a acestuia pentru pasivul societății, în conformitate cu dispozițiile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Astfel, instanța de insolvabilitate concluzionează că, Serviciul Fiscal de Stat a probat și a indicat care anume bunuri ale debitorului au fost folosite de pârât în interese personale, cât și a explicat cum anume fostul administrator statutar a dispus deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, fapt ce determină atragerea lui Iacub Vasile la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) în coroborare cu lit. c) a Legii insolvabilității.

*Cu referire la temeiul invocat de Serviciul Fiscal de Stat, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) al Legii insolvabilității dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța menționează următoarele circumstanțe.*

Din conținutul cererii se constată că, la 28.03.2019 a fost emisă hotărârea cu privire la executarea silită a obligațiilor seria AH nr. 0012095 conform căreia debitorul admite restanța față de BPN în sumă totală de 399 116,93 lei.

În situația dată, pe parcursul anilor 2019-2021, au fost întocmite 6 acte de ridicare a mijloacelor bănești în numerar, în temeiul art. 196 din Codul fiscal, prin care din conturile bancare ale debitorului au fost ridicate mijloace bănești în sumă totală de circa 59 000 lei.

Iar, în pofida multiplelor acte de ridicare a mijloacelor bănești, aflându-se în incapacitate de plată, debitorul S.R.L. „Iava-Vas" a continuat activitatea și nu a depus cerere introductivă.

Mai mult decât atât, acte de ridicare a mijloacelor bănești au fost întocmite în prezența administratorului statutar Iacub Vasile.

Ținând cont de cele sus-menționate, este evident faptul că anume pârâtul Iacub Vasile a dispus continuarea activității debitorului după intrarea acestuia în incapacitate de plată și se face responsabilă de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Or, potrivit art. 72 alin. (1) și (5) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient. În exercitarea atribuțiilor sale, administratorul va da dovadă de diligență și loialitate.

Instanța de insolvabilitate conchide că Serviciul Fiscal de Stat a argumentat și a menționat în ce anume consta activitatea debitorului care îl ducea în mod vădit la incapacitate de plată și prin ce acte s-a dispus continuarea activității de către Iacub Vasile.

Instanța consideră că temeiul analizat poate fi reținut întru antrenarea răspunderii subsidiare în sensul solicitat de creditorul societății debitoare în privința lui Iacub Vasile.

Așadar, din cele relatate supra se demonstrează că sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară fostul administrator statutar al întreprinderii debitoare – Iacub Vasile în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

*Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, instanța reține următoarele.*

Conform art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sânt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.

Potrivit art. 10 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Instanța accentuează că, potrivit art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat de la apariția unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 10 din Lege, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii acestora.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

Conform art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este definită ca fiind – situaţie financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-şi executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul se află în întârziere de plată mai mult de 60 de zile;

Reieșind din natura temeiului juridic de atragere la răspundere subsidiară a pârâtului instanța evidențiază că, în speță obiectul probațiunii reprezintă totalitatea faptelor material-juridice și procesuale ce necesită a fi constatate pentru soluționarea justă a litigiului. Prin urmare, incapacitatea de plată invocată urmează să fie demonstrată prin probe determinate în sensul art. 117 din Codul de procedură civilă.

Totodată, obiectul probațiunii va cuprinde și probe din care să rezulte fără echivoc care este momentul survenirii incapacității de plată a debitorului. Or, reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poartă același caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

O altă componență a probațiunii în litigiul privind atragerea la răspundere subsidiară o va constitui identificarea volumului creanțelor apărute de la momentul neexecutării obligației de depunere a cererii introductive până la intentarea procesului de insolvabilitate prin hotărâre a instanței de judecată. Or, culpa pârâților nu poate excede aceste limite, reieșind din condiția inserată la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Sarcina probațiunii în sensul descris incubă anume deponentului cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, în temeiul aceluiași art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Importanța probațiunii este una semnificativă, deoarece răspunderea subsidiară, ca specie a răspunderii delictuale civile, nu poate opera din oficiu și nici nu poate fi prezumată în baza unor declarații expuse de către creditorul societății debitoare.

Temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177 alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, art. 69 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 care prevede că societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă, precum și prevederile art. 72, alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din

14.06.2007, din care rezultă că în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul (s.i.) este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Astfel, inacțiunea prevăzuta de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă;

- nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) art. 14 din Legea insolvabilității.

Prevederile legale supra citate, indică la obligația administratorului de a depune cerere introductivă în termen de 30 de zile de la apariția indicilor de insolvabilitate. Respectiv, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității, urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacității de plată.

Așadar, instanța constată din conținutul cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară că, debitorul s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 25.05.2019, or, S.R.L. „Iava-Vas" se afla în întârziere de plată încă din 25.03.2019 de la scadența dării de seamă cu privire la impozitul pe venit pentru A/2018.

Respectiv, Iacub Vasile era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității să depună nu mai târziu de data de 25.06.2019 în instanța de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de S.R.L. „Iava-Vas".

Pe când, debitorul a continuat activitatea în stare de insolvabilitate, fapt ce a determinat acumularea ulterioară a obligațiilor fiscale, care au generat un pasiv suplimentar în cuantum total de 168 315,59 lei,.

Mai mult decât atât, pentru încălcarea legislației cu privire la insolvabilitate, manifestată prin nedepunerea de către debitor a cererii introductive potrivit art. 288 din Codul contravențional, conducătorul S.R.L. „Iava-Vas", a fost sancționat cu amendă contravențională conform procesului- verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 179012 din 17.12.2024.

La caz, din materialul probator se deduce clar că cu cerere introductivă a intervenit în instanța de judecată creditorul Serviciul Fiscal de Stat și nu debitorul S.R.L. „Iava-Vas".

Prin urmare, Iacub Vasile fiind administrator al S.R.L. „Iava-Vas" neglijând obligațiile impuse de legiuitor pentru un conducător, nu a înaintat cerere introductivă, fapt prejudiciabil atât pentru debitor, cât și pentru creditori, deși pe parcursul timpului era previzibilă, intrarea în insolvabilitate a debitorului și prejudicierea creditorilor.

Aceste acțiuni a lui Iacub Vasile nu pot fi calificate în alt mod decât ca gestionare intenționat incompetentă a afacerilor, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea, cât și interesele creditorilor societății.

Or, nedepunerea cererii introductive în termenul stabilit de lege, a generat acumularea obligațiilor, care puteau fi evitate prin înaintarea unei asemenea cereri, fapt ce încă o dată denotă o gestionare defectuoasă a afacerii, cauzând prejudiciu creditorilor, or, cadrul legal prevede expres termenul de 30 de zile pentru înaintarea cererii introductive în instanța de insolvabilitate.

Deci, probele cauzei atestă că, organul de conducere ale debitorului a încălcat termenul de depunere a cererii introductive, inacțiune care a dus la majorarea pasivului debitorului insolvabil

și în consecință, constituie temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

În legătură cu cele menționate, este clară că direcția de administrare a afacerilor aleasă de administratorul S.R.L. „Iava-Vas" nu a fost cea corectă sau rațională fiind desfășurată o activitate neproductivă și prejudiciabilă.

În contextul celor invocate, se concluzionează că datorită încălcării de către administratorul statutar a debitorului a obligațiilor care îi revenea de a monitoriza starea economic-o-financiară a întreprinderii și de a întreprinde măsuri în vederea activității eficiente, s-a ajuns la situația de insolvabilitate a debitorului, situație când masa debitoare este insuficientă pentru a acoperi creanțele creditorilor.

La caz, este important de a menționa că se constată răspunderea subsidiară nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că prin acțiunile culpabile și intenționate, a lui Iacub Vasile s-a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 alin. (1) și a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate. Astfel, se constată că la caz sunt întrunite cumulativ condițiile pentru atragerea la răspunderea juridico-civilă.

Acțiunea culpabilă nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 rezultă din materialele cauzei.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea culpabilă și prejudiciul cauzat, se demonstrează prin faptul că în urma neexecutării obligaţiilor fiscale s-a format o datorie, iar Iacub Vasile nu a depus o cerere introductivă, dar s-a decis de a continua activitatea.

În principal, obligația depunerii cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate revine anume administratorului persoanei juridice, acesta fiind responsabil în primul rând pentru nedepunerea cererii.

În consecință, instanța constată întrunirea temeiului de atragere la răspundere subsidiară a pârâtului Iacub Vasile prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

La fel, instanța de insolvabilitate consideră importat de evidența că deși pârâtul Iacub Vasile a depus o referință pe marginea cererii de chemare în judecată, totuși aceasta nu combate ori pune la îndoială concluziile referitoare la existenţa temeiurilor de atragere la răspundere subsidiară a lui Iacub Vasile, circumstanţe importante pentru soluţionarea justă a cazului, inclusiv n-au fost prezentate probele pertinente care confirmă solicitările din referință.

Pe de altă parte, instanța poate dispune ca doar o parte din datoriile debitorului insolvabil pot fi suportate de membrii organelor de conducere a debitorului, aceștia răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru o parte din obligaţii, însă reclamantul a solicitat încasarea sumei tuturor creanțelor fiscale validate în privința debitorului.

În acest context, instanța admite parțial cererea Serviciului Fiscal de Stat, atrage membrul organului de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas" în persoana administratorului statutar Iacub Vasile la răspundere subsidiară în baza art. 27 alin. (3) și (4) și art. 248 alin. (1) lit. a), c), e), f), h) din Legea insolvabilității și încasează de la Iacub Vasile în folosul debitorului insolvabil S.R.L. „Iava-Vas" suma de 167 727,88 lei, corespunzător creanțelor chirografare de rangul VI validate conform tabelului definitiv al creditorilor față de patrimoniul debitorului S.R.L. „Iava-Vas", în rest pretențiile se resping, ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 248 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 şi art. 238-241 Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

**h o t ă r ă ş t e :**

Se admite în parte cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Iava-Vas” în procedura falimentului simplificat în persoana Iacub Vasile, intervenient accesoriu lichidatorul debitorului insolvabil Lașcu Ion,

Se încasează din contul lui Iacub Vasile în beneficiul S.R.L. „Iava-Vas” suma de 167 727,88 lei.

În rest, pretențiile se resping.

Hotărîrea este definitivă şi executorie din momentul pronunţării însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul instanței emitente.

**Preşedinte de şedinţă,**
**judecător** **Mariana Fondos-Frațman**